

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 7/25
14.11.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа и судија Марка Јоцића, Маје Илић, Драгољуба Албијанића и Весне Лукачевић, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, са записничарем Горданом Миловановић, у кривичном предмету **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ и др., одлучујући о жалби Јавног тужилаштва за организовани криминал Ктo.бр.8/13 од 20.12.2024. године, жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Југослава Тинтора, жалби бранилаца окривљених ББ и ВВ, адвоката Боривоја Боровића, жалби окривљеног ГГ, жалби браниоца окривљеног ГГ, адвоката Борка Ристовића, жалби окривљеног ДД, жалби браниоца окривљеног ДД, адвоката Веселина Дамјановића, жалби бранилаца окривљене ЂЂ, адвоката Драгице Брајушковић и адвоката Марка Штамбука, жалби браниоца окривљене ЕЕ, адвоката Бранислава Вукосављевића, жалби браниоца окривљене ЖЖ, адвоката Тамаре Лакчевић, жалби окривљене ЗЗ и жалби браниоца окривљене ЗЗ, адвоката Марка Коларића, жалби окривљене ИИ и жалбе браниоца окривљене ИИ, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, жалби окривљеног ЈЈ, жалби окривљеног КК и жалби браниоца окривљеног ЈЈ и окривљеног КК, адвоката Ирене Чучиловић, жалби браниоца окривљеног ЛЛ, адвоката Биљане Кајганић, жалби браниоца окривљеног ЉЉ, адвоката Иване Кајганић и жалби бранилаца окривљеног ММ, адвоката Љубише Ваљаревића и адвоката Јелене Вукомановић, изјављених против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.64/13 од 07.12.2023. године, у седници већа одржаној 12.11.2025. године и 13.11.2025. године, првог дана у присуству јавног тужиоца за организовани криминал Саше Радуловића, те одсуству јавног тужиоца у другом дану седнице, присуству окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Југослава Тинтора, окривљених ББ и ВВ и њиховог браниоца адвоката Боривоја Боровића за кога се у првом дану седнице јавила адвокат Ирина Боројевић по заменичком пуномоћју, а другог дана адвокат Боривоје Боровић, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Борка Ристовића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Владимира Живановића, који се по заменичком пуномоћју јавио за адвоката Веселина Дамјановића, бранилаца окривљене ЂЂ, адвоката Драгице Брајушковић и адвоката Марка Штамбука, браниоца окривљене ЕЕ, адвоката Бранислава Вукосављевића, а за кога се у другом дану седнице јавила адвокат Марина Јовановић, по заменичком пуномоћју, браниоца окривљене ЖЖ, адвоката Тамаре Лакчевић, браниоца окривљене ЗЗ, адвоката Марка Коларића, за кога се у другом дану седнице јавио адвокат Борко Ристовић, по заменичком пуномоћју, браниоца окривљене ИИ, адвоката Ангелине Обрадовић, која се по заменичком пуномоћју јавила за адвоката Зору Добричанин Никодиновић, окривљеног ЛЛ и његовог браниоца адвоката Биљане Кајганић, браниоца окривљеног ЉЉ и његовог браниоца адвоката Биљане Кајганић која се по заменичком пуномоћју јавила за адвоката Ивану

Кајганић, окривљеног ММ и његовог браниоца адвоката Јелене Вукомановић, те одсуству уредно обавештених ГГ, ДД, ЕЕ, ЖЖ, ИИ, а након већања и гласања одржаног дана 14.11.2025. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

Делимичним усвајањем жалбе Јавног тужилаштва за организовани криминал, те **усвајањем** жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Југослава Тинтора, жалбе браниоца окривљеног ББ и ВВ, адвоката Боривоја Боровића, жалбе окривљеног ГГ и жалбе браниоца окривљеног ГГ, адвоката Борка Ристовића, жалбе окривљеног ДД и жалбе браниоца окривљеног ДД, адвоката Веселина Дамјановића, жалбе бранилаца окривљене ЂЂ, адвоката Драгице Брајућковић и адвоката Марка Штамбука, жалбе браниоца окривљене ЕЕ, адвоката Бранислава Вукосављевића, жалбе браниоца окривљене ЖЖ, адвоката Тамаре Лакчевић, жалбе окривљене ЗЗ, жалбе браниоца окривљене ЗЗ, адвоката Марка Коларића, жалбе окривљене ИИ и жалбе браниоца окривљене ИИ, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, жалбе окривљеног ЈЈ и жалбе окривљеног КК, те жалбе браниоца окривљених ЈЈ и КК, адвоката Ирене Чучиловић, жалбе окривљеног ЛЛ, адвоката Биљане Кајганић, жалбе браниоца окривљеног ЉЉ, адвоката Иване Кајганић и жалбе бранилаца окривљеног ММ, адвоката Љубише Ваљаревића и Јелене Вукомановић, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.64/13 од 07.12.2023. године у осуђујућем делу у ставу I, II, III, IV, V и VI изреке пресуде и у том делу се пресуда **упућује** првостепеном суду на поновно суђење, док се жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал изјављена на ослобађајући делу пресуде, односно део пресуде којом је окривљени НН ослобођен оптужбе **ОДБИЈА** као неоснована и пресуда у том делу, односно ставу VII и VIII изреке, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.64/13 од 07.12.2023. године, ставом првим изреке су окривљени АА и ББ оглашени кривима због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ. Ставом другим изреке пресуде окривљени АА, ББ, ВВ, ЖЖ, ДД, ГГ, ЗЗ, ИИ, ЂЂ, ЕЕ, ЈЈ, ЛЛ, КК и ЉЉ су оглашени кривима због извршења кривичних дела и то окривљени АА и ББ кривичног дела преваре у продуженом трајању из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, а окривљени ВВ, ЖЖ, ДД, ГГ, ЗЗ, ИИ, ЂЂ, ЕЕ, ЈЈ, ЛЛ, КК и ЉЉ због извршења кривичног дела превара промагањем у продуженом трајању из члана 204 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 КЗ у вези члана 61 КЗ. Ставом трећим изреке пресуде окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела пореска утаја у продуженом трајању из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ. Ставом четири изреке пресуде окривљени ММ је оглашен кривим због извршења кривичног дела одавање службене тајне из члана 369 став 2 у вези става 1 КЗ.

Суд је окривљеном АА на основу одредбе члана 4, 14, 42, 45 и 60 став 1 КЗ претходно утврдио појединачне казне затвора и то због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ казну затвора у трајању од 1 године, због

извршења кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, казну затвора у трајању од 3 (три) године и због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, те је уз даљу примену одредбе члана 56 и 57 КЗ казну затвора у трајању 6 (шест) месеци, те је даљом применом одредбе члана 60 став 2 и 63 КЗ окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју ће се урачунати време лишења слободe у периоду од 27.11.2012. године до 28.02.2014. године. Због извршења кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и извршења кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ уз даљу примену одредби члана 50, 51 и 60 став 1 КЗ, суд је окривљеном АА претходно утврдио појединачне новчане казне и то за кривично дело превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ новчану казну у износу од 900.000,00 динара, а због кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ новчану казну у укупном износу од 300.000,00 динара, те даљом применом одредбе члана 60 став 2 КЗ суд је окривљеном АА изрекао јединствену новчану казну у износу од 1.000.000,00 динара, коју је окривљени обавезан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Суд је окривљеном ББ на основу одредбе члана 4, 14, 42, 45 и 60 став 1 КЗ претходно утврдио појединачне казне затвора и то због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а због извршења кривичног дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, те уз даљу примену одредбе члана 60 став 2 и члана 63 КЗ окривљеном ББ суд изрекао јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју је урачунато време проведено на лишењу слободe од 27.11.2012. године до 28.02.2014. године. Због извршења кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, а уз даљу примену одредби члана 50 и 51 КЗ суд је окривљеном изрекао новчану казну у износу од 1.000.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Надаље, суд је окривљеног ВВ због кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, на основу одредбе члана 4, 14, 42, 45 и 63 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју је урачунато време проведено на лишењу слободe од 27.11.2012. године до 24.05.2013. године, те новчану казну у износу од 500.000,00 динара коју је окривљени обавезан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени ГГ је због извршења кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, уз даљу примену одредбе члана 4, 14, 42, 45, 56, 57 и 63 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју је урачунато време проведено на лишењу слободe од 27.11. до 29.11.2012. године, с тим што је одлучио да ће окривљени казну издржавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора. Окривљени је осуђен и на новчану казну у износу од 80.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени ДД је због кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61, на основу одредбе члана 4, 14, 42, 45, 56, 57 и 63 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју ће се урачунати време проведено на лишењу слободe од 27.11. до 29.11.2012. године, с тим што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује без електронског надзора. Окривљеном је изречена и новчана казна у износу од 60.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљена ЋЋ је због извршења кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, уз даљу примену одредбе члана 4, 14, 42, 45, 56, 57 и 63 КЗ осуђена на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци у коју ће се

урачунати време проведено на лишењу слободe од 29.11.2012. године до 20.12.2012. године, с тим што је одлучено да ће окривљена казну затвора издржавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора. Окривљеној ЂЂ изречена и новчана казна у износу од 80.000,00 динара коју је обавезана да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљена ЕЕ је због кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, на основу одредбе члана 4, 14, 42, 45, 56, 57 и 63 КЗ осуђена на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју ће јој се урачунати време проведено на лишењу слободe у периоду од 29.11.2012. године до 01.02.2013. године, с тим што је одлучено да ће окривљена казну затвора издржавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора. Окривљеној је изречена и новчана казна у износу од 80.000,00 динара коју је обавезана да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљена ЖЖ је због извршења кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, на основу одредбе члана 4, 14, 42, 45, 56, 57 и 63 КЗ осуђена на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју ће се урачунати време проведено на лишењу слободe од 29.11.2012. године до 12.02.2013. године, с тим што је одлучено да ће окривљена казну издржавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора. Окривљеној ЖЖ је изречена и новчана казна у износу од 60.000,00 динара коју је обавезана да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљена ЗЗ је због извршења кривичног дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, на основу одредбе члана 4, 14, 42, 45, 56, 57 и 63 КЗ осуђена на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју ће јој се урачунати време проведено на лишењу слободe од 29.11.2012. године до 01.02.2013. године, с тим што је одлучено да ће окривљена казну затвора на коју је осуђена издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора. Окривљена ЗЗ је осуђена и на новчану казну у износу од 80.000,00 динара, коју је обавезана да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљена ИИ је због извршења кривичног дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ уз примену одредбе члана 4, 14, 42, 45, 56, 67 и 63 КЗ осуђена на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју ће јој се урачунати време које је провела на лишењу слободe у периоду од 29.11.2012. године до 12.02.2013. године, с тим што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора. Окривљена ИИ је осуђена и на новчану казну у износу од 60.000,00 динара, коју је обавезана да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени ЈЈ је због извршења кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, на основу одредбе члана 4, 14, 42, 45 и 63 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју је урачунато време проведено на лишењу слободe од 29.11.2012. године до 19.04.2013. године, а окривљеном је изречена и новчана казна у износу од 500.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени ЈЈ је због кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, на основу одредбе члана 4, 14, 42, 45, 56, 57 и 63 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, у коју ће му се урачунати време проведено на лишењу слободe у периоду од 27.11.2012. године до 29.11.2012. године, с тим што је одлучено да ће окривљени казну затвора издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора. Окривљеном ЈЈ изречена је и новчана казна у износу од 90.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени КК је због извршења кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, на основу одредбе члана 4, 14, 42, 45, 56, 57 и 63 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 10

(десет) месеци у коју ће се урачунати време проведено на лишењу слободe у периоду од 29.11.2012. године до 28.03.2013. године, с тим што је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора. Окривљени КК је осуђен и на казну затвора у трајању од 90.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени ЉЉ је због извршења кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ уз примену одредбе члана 4, 14, 42, 45, 56, 57 и 63 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци у коју се урачунати време проведено на лишењу слободe у трајању од 29.11.2012. године до 09.05.2013. године, с тим што је одлучено да ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора. Окривљеном ЉЉ изречена је и новчана казна у износу од 90.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени ММ је због извршења кривичног дела одавање службене тајне из члана 369 став 2 у вези става 1 КЗ, уз примену одредбе члана 4, 14, 42, 45, 56, 57 и 63 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци у коју ће се урачунати време проведено на лишењу слободe у периоду од 29.11.2012. године до 20.12.2012. године, с тим што је одлучено да ће окривљени казну издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора.

Одлучено је да ће у случају неплаћања новчаних казни у остављеном року, суд исте окривљенима заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 (један) дан затвора.

Окривљени којима је изречена казна затвора која ће се издржавати на тај начин да не смеју напуштати просторије у којима станују, су упозорени да, уколико за време издржавања казне самовољно напусти просторије у којима станује у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у Заводу за извршење казне затвора.

Ставом II изреке пресуде, на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ од окривљеног АА је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 4.086.110,62 динара, те је обавезан да наведени износ уплати у корист буџетских средстава Републике Србије у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Од окривљеног ББ је на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 5.050.783,26 динара, коју је окривљени обавезан да плати у корист буџетских средстава Републике Србије у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. На основу одредбе члана 91 и 92 КЗ од ПД “ЊЊ” ДОО одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 5.449.965,00 динара, од ПД “ОО” ДОО и “ПП” ДОО одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 9.775.517,05 динара, те је одлучено да наведена привредна друштва наведене износе уплате у корист буџетских средстава Републике Србије у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Ставом III изреке пресуде на основу одредбе члана 85 КЗ суд је окривљенима АА, ББ, ВВ, ЈЈ, ЛЛ, КК и ЉЉ изрекао меру безбедности забране вршења позива, делатности и дужности и то свих делатности оператера услуга са додатном вредношћу везаних за организовање квизова, наградних и сличних игара у трајању од 5 година, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено на издржавању казне затвора не

урачунава у време трајања мере. На основу одредбе члана 85 КЗ, суд је окривљеном ММ изрекао меру безбедности забране вршења позива делатности и дужности и то свих позива и делатности у органима МУП у трајању од 5 година.

Ставом IV изреке пресуде, на основу одредбе члана 87 КЗ суд је окривљенима АА, ББ, ИИ, ЈЈ и ЉЉ, изрекао мере безбедности те је одузео предмете ближе спецификоване на странама 24., 25. и 26. изреке ожалбене пресуде, док су ставом V изреке пресуде, оштећени РР, СС, ТТ, ЋЋ, УУ, ФФ, ХХ, ЦЦ и ЧЧ су упућени да имовинско-правни захтев остваре у парничном поступку, а ставом VI изреке пресуде су окривљени обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка у износу који ће бити одмерен посебним решењем.

Ставом VII изреке пресуде, на основу одредбе члана 423 став 2 ЗКП, окривљени НН је ослобођен оптужбе да је извршио кривично дело превара помагањем у продуженом трајању из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, док је ставом VIII изреке пресуде одлучено да трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног НН падају на терет буџетских средстава суда.

Против ове пресуде, благовремене жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал Ктo.бр.8/13 од 20.12.2024. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и неправилне одлуке окривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пресуду у осуђујућем делу преиначи, тако што ће окривљенима изрећи казне затвора у дужем трајању и новчане казне у већем износу;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Југослав Тинтор, због свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи пресуду, тако што ће окривљеног АА ослободити оптужбе да је учинио кривична дела за која се оптужницом терети, јер током поступка није доказана његова кривица или побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљених ББ и ВВ, адвокат Боривоје Боровић, због свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи пресуду, окривљене ослободи оптужбе;

-окривљени ГГ, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи пресуду, тако што ће окривљеног ГГ ослободити оптужбе или пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Борко Ристовић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу, преиначи пресуду у делу који се односи на окривљеног ГГ, тако што ће окривљеног ослободити оптужбе и одредити да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда у делу који се односи на окривљеног ГГ или пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-окривљени ДД, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, окривљеног ослободи оптужбе или пресуду укине и предмет

врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Веселин Дамјановић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду у седници већа или на основу одржаног претреса усвоји жалбу, укине пресуду у односу на окривљеног, те предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или усвоји жалбу, преиначи пресуду, тако што ће окривљеног ослободити оптужбе;

-браниоци окривљене ЂЂ, адвокати Драгица Брајушковић и Марко Штамбук, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду, тако што ће окривљену ЂЂ ослободити оптужбе да је извршила кривично дело превара помагањем у продуженом трајању из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 у вези члана 61 КЗ, односно преиначи пресуду и у смислу одредбе члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП донесе одбијајућу пресуду због застарелости кривичног гоњења;

-бранилац окривљене ЕЕ, адвокат Бранислав Вукосављевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд ожалбену пресуду укине, врати је на поновно одлучивање првостепеном суду или је преиначи у смислу навода наведених у образложењу жалбе;

-бранилац окривљене ЖЖ, адвокат Тамара Лакчевић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, након јавне седнице у смислу жалбених навода по службеној дужности, уважи жалбу, укине пресуду, предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или пресуду преиначи, тако што ће окривљену ЖЖ ослободити оптужбе да је извршила кривично дело за које се терети или пресуду преиначити у смислу жалбених навода;

-окривљена ЗЗ, без навођења законских разлога из којих се жалба може изјавити, али из садржине произлази да је изјављена због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду пресуду укине;

-бранилац окривљене ЗЗ, адвокат Марко Коларић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, усвоји жалбу, преиначи пресуду, тако што ће окривљену ЗЗ ослободити оптужбе и одредити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда;

-окривљена ИИ, из свих разлога који су прописани законом, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, преиначи пресуду и окривљену ослободи оптужбе или потпуно укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак;

-бранилац окривљене ИИ, адвокат Зора Добричанин Никодиновић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као другостепени, након што размотри списе и наводе жалбе, пресуду у осуђујућем делу под ставом II, у односу на окривљену ИИ преиначи и окривљену ослободи оптужбе или пресуду у осуђујућем делу укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-окривљени ЈЈ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду у целисти и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-окривљени КК, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду у целисти и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљених ЈЈ и КК, адвокат Ирена Чучиловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног ЛЛ, адвокат Биљана Кајганић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду након одржане седнице већа усвоји жалбу, пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи пресуду, тако што ће донети одлуку којом ће окривљеног ЛЛ ослободити одговорности за кривично дело за које се терети;

-бранилац окривљеног ЉЉ, адвокат Ивана Кајганић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду након одржане седнице већа усвоји жалбу, пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-браниоци окривљеног ММ, адвокати Љубиша Ваљаревић и Јелена Вукомановић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као другостепени, након што размотри спис и наводе жалбе, пресуду преиначи и окривљеног ослободи оптужбе или пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Одговоре на жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал су изјавили бранилац окривљеног ГГ, адвокат Борко Ристовић, бранилац окривљеног ДД, адвокат Веселин Дамјановић, бранилац окривљеног НН и окривљене ЂЂ, адвокати Драгица Брајушковић и Марко Штамбук, бранилац окривљене ЖЖ, адвокат Тамара Лакчевић, те бранилац окривљене ИИ, адвокат Зора Добричанин Никодиновић, у коме су оспорени наводи ове жалбе и предложено Апелационом суду у Београду, Посебном одељењу за организовани криминал да је одбије као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.23/25, који је у суд примљен 16.04.2025. године, изнео предлог да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, жалбу Јавног тужилаштва за организовани криминал усвоји, а остале жалбе одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је одржао јавну седницу већа дана 12. и 13.11.2025. године, првог дана у присуству јавног тужиоца за организовани криминал Саше Радуловића, те одсуству јавног тужиоца у другом дану седнице, присуству окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Југослава Тинтора, окривљених ББ и ВВ и њиховог браниоца адвоката Боривоја Боровића за кога се у првом дану седнице јавила адвокат Ирина Боројевић по заменичком пуномоћју, а другог дана

адвокат Боривоје Боровић, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Борка Ристовића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Владимира Живановића, који се по заменичком пуномоћју јавио за адвоката Веселина Дамјановића, бранилаца окривљене ЂЂ, адвоката Драгице Брајушковић и адвоката Марка Штамбука, браниоца окривљене ЕЕ, адвоката Бранислава Вукосављевића, а за кога се у другом дану седнице јавио адвокат Марина Јовановић, по заменичком пуномоћју, браниоца окривљене ЖЖ, адвоката Тамаре Лакчевић, браниоца окривљене ЗЗ, адвоката Марка Коларића, за кога се у другом дану седнице јавио адвокат Борко Ристовић, по заменичком пуномоћју, браниоца окривљене ИИ, адвоката Ангелине Обрадовић, која се по заменичком пуномоћју јавила за адвоката Зору Добричанин Никодиновић, окривљеног ЛЛ и његовог браниоца адвоката Биљане Кајганић, браниоца окривљеног ЉЉ и његовог браниоца адвоката Биљане Кајганић која се по заменичком пуномоћју јавила за адвоката Ивану Кајганић, окривљеног ММ и његовог браниоца адвоката Јелене Вукомановић, те одсуству уредно обавештених ГГ, ДД, ЕЕ, ЖЖ, ИИ, на којој је размотрио целокупне списе заједно са ожалбеном пресудом и изјављеним жалбама, пресуду испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, имајући притом у виду и наводе јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска, нашао:

-жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал је делимично основана, и то у делу у којем је побијена правилност и законитост пресуде у осуђујућем делу, те су основане и жалбе окривљених и њихових бранилаца, док је жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, у делу у коме је оспорена правилност и законитост пресуде у ослобађајућем делу у односу на окривљеног НН, неоснована.

Према налажењу овог већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, основано је у изјављеним жалбама јавног тужиоца, окривљених и њихових бранилаца истакнуто да је пресуда у осуђујућем делу донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП-а, будући да је њена изрека у том делу противречна самој себи и датим разлозима, пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама, а дати разлози су нејасни и у знатној мери противречни, због чега није било могуће испитати правилност и законитост пресуде и она је нужно у осуђујућем делу морала бити укинута.

Основано је жалбом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, те жалбама окривљених и њихових бранилаца, указано на чињеницу да је у ставу првом изреке пресуде, под тачком један, којим су окривљени АА и ББ оглашени кривима због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ-а, најпре на страни 4 наведено да је покојни ЦЦ, према коме је поступак обустављен решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.108/2013 од 23.01.2014. године, *припадник* организоване криминалне групе, коју су организовали окривљени АА и окривљени ББ, а затим је у даљем тексту изреке на страни 5 пресуде, наведено да је покојни ЦЦ *организатор* организоване криминалне групе. Дакле, изрека пресуде је у овом делу контрадикторна самој себи, а из ње се не може утврдити ко у предметној организованој криминалној групи према закључку првостепеног суда има својство организатора, а ко њеног припадника. Такође, основано је у жалби јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал наведено да је првостепени суд утврдио да су припадници организоване криминалне групе и правноснажно осуђени ШШ, окривљени ВВ, ЈЈ, ЛЛ, КК и ЉЉ, али су у изреци пресуде описане улоге само неких од наведених

припадника и то окривљеног ВВ, правноснажно осуђеног ШШ, окривљеног ЈЈ, окривљеног ЛЛ, али нису описане улоге окривљеног КК и окривљеног ЉЉ, нити се у даљем тексту овог дела изреке имена ових лица, њихове улоге или деловање, уопште помињу. Иако ове чињенице нису од утицаја на правну квалификацију кривичноправних радњи окривљених АА и ББ за које су ставом првим, под тачком један изреке пресуде оглашени кривима, а будући да је наступила застарелост кривичног гоњења за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, које кривично дело је и другим окривљенима било стављено на терет, према ставу овог суда, наведени пропусти јесу од утицаја на целокупно утврђено чињенично стање, а изрека пресуде је учињена неразумљивом јер се из ње не може утврдити структура организоване криминалне групе, не може се утврдити ко је организовао организовану криминалну групу нити ко су били њени чланови, те како су ове важне чињенице нејасне, а на начињени пропуст је указано изјављеним жалбама, то је пресуда у овом делу морала бити укинута.

Надаље основано се у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Југослава Тинтора и жалби бранилаца окривљених ББ и ВВ, адвоката Боривоја Боровића, наводи да су окривљени АА и ББ оглашени кривима због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ, учињеног у периоду од 01.01.2009. године до 27.11.2012. године, те да се у време извршења кривичног дела за које су окривљени оглашени кривима, Кривични закон мењао, па је тако у периоду од 01.01.2006. до 10.09.2009. године био на снази Кривични законик који је за организатора организоване криминалне групе прописивао казну затвора у трајању од три месеца до пет година, а затим је промењен кривични закон и донет је онај који је важио од 11.09.2009. до 31.12.2012. године, а који је за организатора организоване криминалне групе, ако законом за такво организовање није предвиђена тежа казна, прописао казну затвора у трајању од једне до осам година. Одредбом члана 5 КЗ прописано је да ће се на учиниоца кривичног дела применити закон који је важио у време извршења кривичног дела, а ако је после извршења кривичног дела измењен закон једном или више пута, примениће се закон који је најблажи за учиниоца. Следом цитиране одредбе закона, основано је изјављеним жалбама указано на од стране првостепеног суда учињену повреду закона на штету окривљених, односно пропуст суда да приликом примене закона да значај чињеници да се Кривични законик мењао, а што је од значаја и за институт застарелости кривичног гоњења. Првостепени суд је ову чињеницу пренебрегао и подводећи утврђено чињенично стање под правну норму, јесте применио један од закона који је био на снази у инкриминисаном периоду, не чинећи у пресуди ни осврт на околност да се предмета промена закона догодила, а како је на начињен пропуст основано указано изјављеним жалбама, то је ово био још један од разлога за укидање пресуде у ставу првом под тачком један изреке.

Према налажењу овог већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, основано је жалбама окривљених и њихових бранилаца, оспорена правилност и законитост у делу пресуде у ставу првом тачка два изреке, којом су окривљени АА и ББ оглашени кривима због извршења кривичног дела превара у продуженом трајању из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, а окривљени ВВ, ЖЖ, ДД, ГГ, ЗЗ, ИИ, ЋЋ, ЕЕ, ЈЈ, ЛЛ, КК, ЉЉ, због кривичног дела превара помагањем у продуженом трајању из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 у вези члана 61 КЗ.

Прво, основано је изјављеном жалбом браниоца окривљеног ЖЖ, адвоката Тамаре Лакчевић указано да је суд повредио објективни идентитет оптужбе на штету окривљених, јер у оптужници Тужилаштва за организовани криминал Кт.бр.8/13 од 24.05.2013. године

која је измењена 14.06.2023. године у чињеничном диспозитиву нису наведени сви елементи кривичног дела превара из члана 208 ЗКП, за које кривично дело је суд изреком пресуде окривљене огласио кривима, наводећи у чињеничном опису елементе кривичног дела који нису садржани у оптужењу. Заправо, у диспозитиву оптужнице су наведени субјективни елементи кривичног дела - умишљај, свест о забрањености и противправности, намера окривљених да себи или другом прибаве противправну имовинску корист, затим лажно приказивање чињеница да оштећени корисници услуга могу да се укључе у емисију и учествују у наградном квизу, али недостаје битан елемент кривичног дела превара – *довођење или одржавање у заблуди оштећених*, па самим тим у оптужници радње извршења кривичног дела превара из члана 208 КЗ није у потпуности описана на тај начин да садржи све субјективне и објективне законом предвиђене елементе кривичног дела за које се окривљени терете.

Међутим, суд је ставом првим тачка два изреке пресуде окривљене огласио кривима због извршења кривичног дела за које се терете, и у изреку пресуде је унео "довођење или одржавање у заблуди оштећених " и то на страни 10 ред шести изреке пресуде. Према ставу овог већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, због реченог, првостепена пресуда је у овом делу донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, будући да је оптужба прекорачена, следом чега је у овом делу морала бити укинута.

Надаље, основано је изјављеним жалбама окривљених и њихових бранилаца указано да су радње окривљених ВВ, ЖЖ, ДД, ГГ, ЗЗ, ИИ, ЂЂ, ЕЕ, ЈЈ, ЛЛ, КК и ЉЉ, које су квалификоване као кривично дело превара помагањем у продуженом трајању из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 КЗ у вези члана 61 КЗ, изреком пресуде одређене паушалним, апстрактним и неконкретизованим радњама помагања. Наиме, окривљени су оглашени кривима да су са умишљајем помогли окривљенима АА и ББ, који су извршиоци кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, те покојном ЦЦ и то стварањем услова за извршење кривичног дела на ТВ "...", ТВ "...", радио станици "... " и радио станици "...", које су емитоване преко сателита и интернета, а које су преузимале и емитовале и друге радио и ТВ станице, а на који начин су прибавили противправну имовинску корист за организовану криминалну групу у укупном износу од 34.136.893,88 динара. Изреком су прецизирани износ противправне имовинске користи за ПД "ААА" д.о.о. - износ од 4.086.110,62 динара, за РТВ "... " - износ од 5.050.783,26 динара, за ПД "ОО" д.о.о. - износ од 9.775.517,05 динара, за ПД "ПП" д.о.о. - износ од 9.775.517,85 динара и за ПД "ЊЊ" д.о.о. - износ од 5.449.596,00 динара.

Имајући у виду да сходно одредби члана 36 став 1 КЗ помагач одговара за извршено кривично дело у границама свог умишљаја, те надаље чињеницу да су окривљени АА и ББ оглашени кривима због извршења кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у продуженом трајању, у вези члана 61 КЗ, односно тежег облика кривичног дела превара које је квалификовано износом прибављене противправне имовинске користи који прелази 1.500.000,00 динара, имајући на уму и чињеницу да је у конкретном случају наступила застарелост кривичног гоњења за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ за које су помагачи терећени, то је према ставу овог суда основано жалбама окривљених и њихових бранилаца указано да је суд морао јасно и конкретно да опише радње сваког окривљеног помагача, те изреком пресуде прецизира у прибављању које користи, коме и у ком износу је свако од њих помогао, а не да, као што је то првостепени суд учинио, све помагаче огласи кривима за помоћ у извршењу кривичног дела које су његови извршиоци учинили у

продуженом трајању, односно за помоћ у прибављању укупне противправне имовинске користи у вишемилонском износу. У изреци пресуде изостају не само временом и конкретним чињењем одређене радње сваког помагача, већ и за сваког од њих појединачно узрочнопоследична веза између предузете радње и износа прибављене противправне имовинске користи, већ из изреке пресуде следи да су сви окривљени у својству помагача осуђени за све радње у прибављању укупне противправне имовинске користи, што је супротно принципу индивидуалне кривичне одговорности. Дакле, радња окривљеног мора бити прецизно и јасно дефинисана, а таква мора бити и последица која је вршењем те радње у кривичноправном смислу настала. Како изрека пресуде не садржи овако одређено одређење радњи извршења кривичног дела свих окривљених, нити наступелих последица, и на то је основано указано изјављеним жалбама окривљених и њихових бранилаца, то је ожалбена пресуда и у ставу првом, тачка два изреке морала бити укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Основано је изјављеним жалбама указано и на чињеницу да је вештак економско-финансијске струке Властимир Јовановић, након давања налаза и мишљења, преминуо, те да ново вештачење и поред предлога одбране није обављено, а чиме је повређено право на одбрану окривљених. Наиме, основано је у жалбама истакнуто да вештак није могао бити испитан на главном претресу, а одбрани и окривљенима је ускраћено право да постављају питања вештаку и износе примедбе, које право им у циљу пружања делотворне одбране, ЗКП даје. Такође, предлог за извођење доказа новим економско финансијским вештачењем је одбијен са образложењем датим на страни 107 ожалбене пресуде да је чињенично стање на основу већ изведених доказа свестрано расправљено, те да би извођење нових доказа довело до неоснованог одуговлачења поступка, са опаском да је од извршења кривичног дела прошло више од 12 година. Међутим, у разлозима пресуде на страни 196 наведено је да је суд у „немогућности утврђења егзактног износа противправне имовинске користи овај износ утврдио по слободној оцени са позивом на одредбу члана 541 став 2 ЗКП“, дакле *не на основу налаза и мишљења судског вештака економско финансијске струке*. Закон прописује да ће суд висину износа имовинске користи одмерити по слободној оцени, ако би њено утврђивање изазвало несразмерне тешкоће или знатно одуговлачење поступка, а како је у конкретном случају судски вештак финансијске струке преминуо након давања налаза и мишљења, због чега је овај доказ на главном претресу прочитан, а суд је одбио доказне предлоге одбране да се изведе ново економско вештачење, то је основано изјављеним жалбама указано овом суду на контрадикторност датих разлога у образложењу одлуке првостепеног суда, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а тиме и нужност укидања пресуде и из овог разлога.

Дакле, жалбама је основано указано да је суд дао предност начелу ефикасности кривичног поступка на штету поштовања основних права окривљеног у кривичном поступку, пре свега права на одбрану, јер код чињенице да је судски вештак Властимир Јанковић преминуо током вођења кривичног поступка, окривљени никад нису добили право да вештака испитају на главном претресу или да побијају његов налаз и мишљење а са друге стране из разлога ожалбене пресуде следи да наведени налаз и мишљење садржи нејасноће због чега је тај налаз и мишљење суд није узео као основ за утврђивање висине противправне имовинске користи, већ је обрачун прибављене противправне имовинске користи учињен на основу слободне оцене доказа. Због реченог, према налажењу овог суда, основано је у изјављеним жалбама истакнуто да је сходно одредби члана 124 ЗКП у конкретном случају ради правилног и потпуног утврђења чињенично стања било неопходно одредити ново вештачење од стране судског вештака финансијско – економске струке, будући да недостаци у

налазу нису могли бити отклоњени испитивањем вештака или допунским вештачењем услед наступања смрти судског вештака, а овај пропуст суда, према налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, има такав значај да је нужно довео до укидања пресуде првостепеног суда.

У жалбама се основано истиче и да је изреком пресуде, ставом другим, одлуком о одузимању имовинске користи, суд одузео имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела у износу од 4.086.110,62 динара од окривљеног АА као физичког лица, а претходно је у самој изреци на страни 11 утврђено да је износ имовинске користи од 4.086.110,62 динара прибављен извршењем кривичног дела за ПД “ААА” доо, као правно лице, а не у корист окривљеног АА као физичког лица, док је од окривљеног ББ одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 5.050.783,26 динара, а на страни 11 је утврђено да је ова корист прибављена за РТВ “...”, а не у корист окривљеног ББ као физичког лица, а чиме је изрека пресуде учињена противречној самој себи. Наиме, уколико је суд става да је противправна имовинска корист прибављена привредном друштву, по правилној примени закона она није могла бити одузета од физичког лица на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ, као што је то првостепени суд учинио, па је ово још један у низу разлога за укидање ожалбене пресуде, сада у ставу првом тачка два и ставу другом изреке.

Надаље, према ставу овог већа Апелационог суда у Београду, Посебно одељења за организовани криминал, основано је оспорена правилност и законитост пресуде у ставу првом тачка три изреке којим је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела пореска утаја у продуженом трајању из члана 229 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ. Наиме, првостепени суд је изреком пресуде окривљеног АА огласио кривим због извршења овог кривичног дела у периоду од 01.01.2009. године до 08.10.2012. године, па је надаље утврђено да је окривљени у току 2009, 2000. и 2012. године извршио исплату зараду запосленима у Привредном друштву “ААА” по основу доприноса запослених у пословном успеху послодавца у укупном износу од 31.738.587,00 динара, а по пословним књигама привредног друштва је то приказано као исплата јубиларних награда на основу симулованих одлука о исплати истих, те је тако на основу наведених одлука исплата јубиларних награда у 2009. години извршена исплата девет пута за 47 запослених, у 2011. години двадесетдевет пута за 119 запослених, у 2012. години осам пута за 104 запослена, чиме је окривљени поступио противно одредби члана 105 став 1 Закона о раду, члана 13, 15, 16, 99 и 101 Закона о порезу на доходак грађана и члана 7, 8, 9, 13, 44 и 51 Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање и избегао да обрачуна и уплати порез по одбитку и доприносе за обавезно социјално осигурање у укупном износу од 16.581.361,95 динара, те због тога што је услуге туристичке агенције „...“ фактиривао привредном друштву „ААА“ на основу летовања које су користили чланови породице окривљеног и његови пријатељи и у пословној документацији су приказани као трошкови службених путева, те са рачуна привредног друштва платио потраживање туристичке агенције што је књижено на конту 52911, чиме је поступио противно одредбама члана 7, 8, 13, 14, 44 и 51 Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, чиме је избегао обрачун и уплату пореза по одбитку и доприноса за социјално осигурање у укупном износу од 899.735.76 динара, а на који начин је избегао плаћање пореских обавеза и доприноса за социјално осигурање у укупном износу од 17.481.097,71 динара.

Према ставу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, основано је изјављеном жалбом браниоца окривљеног АА указано на нејасност, противречности и контрадикторност овакве изреке пресуде. Наиме, код овог кривичног дела,

висина неплаћеног пореза се утврђује за сваки обрачунски период, а не збирно за цео инкриминисани период, у конкретном случају три године. Првостепени суд је погрешно сабрао све износе неуплаћеног пореза и окривљеног АА огласио кривим за квалификован облик кривичног дела пореске утаје из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, који је опредељен износом обавезе чије се плаћање избегава. По правилној примени закона износи неплаћених обавеза у различитим обрачунским периодима не могу бити збрајани, и неправилно је на основу таквог укупног износа вршити правну квалификацију кривичноправних радњи окривљеног, јер се порез по одбитку обрачунава, обуставља и уплаћује на прописане рачуне у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода. Законска обележја предметног кривичног дела се зато не могу посматрати у оквиру укупног инкриминисаног периода, и самим тим не могу се сабирати појединачни износи пореских обавеза чије се плаћање избегава из различитих пореских периода у оквиру више година, као што је то учинио првостепени суд, због чега је правилност и законитост пресуде и у овом делу основано оспорена жалбом браниоца окривљеног АА и пресуда је и у делу изреке става један тачка три, морала бити укинута, а предмет упућен првостепеном суду на поновно суђење.

Према ставу овог већа Апелационог суда у Београду, Посебно одељења за организовани криминал, жалбом бранилаца окривљеног ММ, адвоката Љубише Ваљаревића и адвоката Јелене Вукомановић је основано оспорена правилност и законитост пресуде и у ставу један тачка четири изреке којом је окривљени ММ оглашен кривим због извршења кривичног дела одавање службене тајне из члана 369 став 2 у вези става 1 КЗ. Наиме, изреком пресуде је утврђено да је окривљени ММ у време, на месту и начин изреком неовлашћено саопштио податке који представљају службену тајну организатору организоване криминалне групе окривљеном АА да су активности окривљеног АА и других припадника организоване криминалне групе предмет обраде МУП-а Републике Србије, Служба за борбу против организованог криминала, Одељење за борбу против високотехнолошког криминала, да се према њима примењује посебне доказне радње тајног надзора, комуникације и тајног праћења и снимања, који подаци представљају нарочито поверљиве податке, обзиром на њихов значај у откривању извршилаца кривичних дела из области организованог криминала, након чега је окривљени АА ову информацију пренео ЦЦ, а он окривљеном ББ, који је након тога прекинуо са емитовањем преварних квизора на РТВ "...” 02.10.2012. године.

Првостепени суд је у разлозима пресуде навео да утврдио да је окривљени ММ сазнао шта је предмет оперативне обраде полиције, јер из исказа испитаних сведока ААБ и ААВ полицијских службеника Одељење за високотехнолошки криминал који су радили оперативну обраду предмета, следи да је свако ко је стајао испред врата канцеларије могао да чује шта је предмет обраде, будући да су сведоци снимали квизове камером постављеном испред телевизора пуштањем појачаног тона, при чему је окривљени ММ једном питао сведока ААБ “Докле са тим квизовима?”, а затим се окривљени ММ визуелно уверио шта је предмет оперативне одбране јер је покушао да уђе у канцеларију током снимања квизова и поред противљења сведока ААВ, због чега је сведок ААБ грубо изгурао окривљеног ММ из канцеларије и изашао са њим, а када је, како то првостепени суд закључује, окривљени ММ могао да види монитор компјутера.

Међутим, окривљени ММ је, као што је напред речено, оглашен кривим због тога што је окривљеном АА неовлашћено саопштио податак који представља службену тајну – да се према њему примењује посебна доказна радња тајног надзора комуникације и тајног праћења

и снимања, а који подаци представљају нарочито поверљиве податке, обзиром на њихов значај у откривању извршилаца кривичног дела из области организованог криминала, али за овакав закључак изостају ваљани, логични и аргументовани разлози. Шта више, према ставу овог већа Апелационог суда у Београду, Посебно одељења за организовани криминал, цитирани чињенични закључци првостепеног суда немају упориште у доказима, јер докази овог кривичног поступка не пружају поуздан основ за закључак о томе да је окривљени ММ уопште знао да се према окривљеном АА примењују *посебне доказне радње тајног надзора и тајног праћења и снимања*. И првостепени суд је у разлозима пресуде образложио став о томе да је окривљени ММ дознао информације да су активности окривљеног АА и других лица везано за квизове предмет обраде полиције, али пресуда уопште нема разлога о одлучним чињеницама - да је окривљени ММ знао да се према окривљеном АА предузимају посебне доказне радње које представљају тајне податке. Дакле, закључак суда да је окривљени ММ одао службену тајну односно нарочито поверљиве податке тј. информације о мерама и радњама које полиција предузима у предкривичном поступку – о спровођењу посебних доказних радњи означених као тајни – поверљиви подаци (са ознаком пов.) чија се тајност може степенovati и које су од посебног значаја за службу, нема разлоге у образложењу пресуде, због чега је њена правилности и законитост пресуде и у осуђујућем делу у односу на окривљеног ММ основано оспорена изјављеном жалбом његових бранилаца, то је пресуда и у овом делу морала бити укинута, а предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Такође, основано је жалбом бранилаца окривљеног ММ указано на чињеницу да из доказа у списима произлази да суд о доказним предлозима одбране окривљеног ММ са припремног рочишта од 22.06.2022. године није одлучио, односно 27.10.2023. године је суд одбио доказне предлоге Јавног тужилаштва за организовани криминал и бранилаца других окривљених, али не и доказне предлоге бранилаца окривљеног ММ. Ове доказне предлоге суд нити је прихватио и извео их, нити их је одбио, у пресуди нема ни речи о тим доказним предлозима, па је и ово један у низу разлога за укидање ожалбене пресуде.

У поновљеном поступку првостепени суд ће полазећи од навода из овог решења отклонити начињене противречности и нејасноће, правилном и свестраном оценом свих изведених доказа ће правилно и потпуно утврдити чињенично стање, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану пресуду за коју ће дати разлоге које ће овај суд моћи да прихвати.

Дакле, услед чињенице да је пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка због чега њена правилност и законитост није могла бити испитана, то у овом решењу Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал не чини посебан осврт на остале жалбене наводе јавног тужиоца, окривљених и њихових бранилаца којима се спори правилност и законитост пресуде, пре свега у делу одлуке о казни, али ће првостепени суд у поновљеном поступку у циљу правилност и потпуног утврђења чињеничног стања имати у виду и ове жалбене наводе.

Коначно, према налажењу овог суда неосновано се жалбом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал спори пресуда у ставу седмом и осмом изреке пресуде у коме је окривљени НН ослобођен оптужбе да је извршио кривично дело превара у помагању у продуженом трајању из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ.

Према налажењу овог суда пресуда је у овом делу јасна и разумљива, не садржи нити

нејасноће нити противречности, а суд је о свим чињеницама важним за доношење правилне и на закону засноване пресуде дао аргументоване разлоге које прихвата и овај суд, следом чега су жалбени наводи јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал оцењени као неосновани.

Наиме, према налажењу овог суда правилно је првостепени суд утврдио да из изведених доказа није са степеном извесности могло бити утврђено да је окривљени НН предузимао било које радње у вези наградних квизова, па ни да се укључивао као симуловани позивалац у квиз емисије, већ да је поступао само у вези астролошких емисија као водитељ и симуловани позивалац под истим околностима које је првостепени суд утврдио у вези ове радње извршења кривичног дела превара из члана 208 КЗ, у односу на остале окривљене, и које се односе и на окривљеног НН. Наиме, у погледу емитовања преварних астролошких емисија, те тврдње оптужбе да су “лажно приказиване чињенице да гледаоци лако и несметано могу да се укључе у емисије иако су наступеле техничке сметње (због пада софтверског система), када су корисници услуга са додатном вредношћу остављени на чекању иако су могли бити укључени у програм” и јер су најпре “вршили лажно укључење и програм и када је на вези било стварних позивалаца”, првостепени суд је правилно утврдио да из доказа у списима следи да су у астро емисије укључивани и симуловани позиваоци да би се анимирали гледаоци у време када на вези није било стварних позивалаца, те да на основу расположивих доказа није могуће поуздано утврдити да ли је укључење позива гледалаца – корисника услуга са додатном вредношћу, било онемогућено јер су се њихови позиви преклапали са позивима симулованих позивалаца или су се позиви гледала у реалном времену преклапали међусобно у оквиру иначе објављеног временског лимита чекања на вези, при чему је правилно првостепени суд утврдио да је неспорно да приређивачи предметног програма гледаоцима као корисницима услуга са додатном вредношћу нису ни гарантовали да ће бити укључени у програм. Притом, са продукцијског аспекта програм је конципиран и реализован уз ангажовање више “астролога” и уз алтернативну могућност гледала – позиваоца да уместо укључења уживо у програм остваре са неким од астролога на вези – без укључења у програм уживо, а што је била транспарентна и доступна опција. Надаље, правилан је и закључак првостепеног суда, а у односу на наводе оптужнице да су гледаоци довођени у заблуду да се могу укључити у програм иако због техничких сметњи на софтверском систему то није било могуће, на основу расположивих доказа следи да су ови наводи остали недоказани, јер и поред тога што ни сама оптужба не искључује да су сметње спонтаног карактера, у оптужници није ни приближно опредељено нити је одредиво реално време у коме су се сметње дешавале, па се не може закључити ни да ли су у том реалном времену упућивани позиви корисника услуга са додатном вредношћу, због чега се уопште не може са степеном извесности утврдити да ли је уопште било оштећених.

Следом реченог према ставу овог суда правилан је закључак првостепеног суда да у вези астролошких емисија тужилац није доказао постојање имовинске штете на страни корисника услуга са додатном вредношћу и постојање противправне имовинске користи на страни окривљених, нити је тужилаштво доказало да су окривљени у вези ових емисија поступали са преварном намером која би се узрочно могла повезати са евентуалном штетом на страни корисника услуга са додатном вредношћу, а што су иначе битни елементи кривичног дела преваре из члана 208 КЗ, због чега је правилно првостепени суд радње извршења кривичног дела превара описане у вези астролошких емисија изоставио из изреке осуђујуће пресуде, будући да је оптужбом окривљенима стављено на терет извршење продуженог кривичног дела, односно правилно је на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП суд окривљеног НН ослободио оптужбе да је помагао у извршењу кривичног дела преваре из

члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ које је описано у тачки два оптужбе, а за своју одлуку је дао разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

У жалби јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, се понављају наводи из првостепеног поступка, износи се сопствена оцена изведених доказа и теза о томе да су наводи оптужбе који се односе на астролошке емисије у конкретном случају изведеним доказима доказани. У жалби се интерпретира кратка садржина одбрана окривљеног НН, окривљене ЗЗ, окривљене ЂЂ, те искази сведока ЦЦ, ААГ, ААД, ААЂ и ААЕ, који према ставу жалбе својим садржајем доказују да су окривљени у вези астролошких емисија поступали са преварном намером која се узрочно може повезати са штетом на страни стварних позивалаца, јер то прилази из одбрана самих окривљених и испитаних сведока – стварних позивалаца у астролошким емисијама.

Према налажењу овог суда, првостепени суд је правилно ценио чињеницу да из доказа у списима, односно одбрана окривљених следи да су се у астролошке емисије укључивали и симуловани позиваоци, како то окривљени објашњавају да би анимирали гледаоце када нема правих позива, а на којој чињеници инсистира жалба јавног тужиоца, али као што је речено, и према ставу овог суда, из доказа у списима није могуће поуздано тврдити да ли је укључење позива гледалаца корисника услуга са додатном вредношћу било онемогућено јер су се њихови позиви преклапали са позивима симулованих позиваоца или су се позиви гледаоца у реалном времену поклапали међусобно у оквиру иначе објављеног временског лимита чекања на вези, због чега чињеница да у конкретном случају из доказа у списима следи да је било и сумулованих, а не само стварних позивалаца, без утицаја на другачију одлуку суда у предметној кривичноправној ствари. Наиме, наводи оптужбе су изведеним доказима морали бити доказани са степеном извесности, а како то тужилаштво није учинило, то је првостепени суд правилно донео ослобађајућу пресуду у односу на окривљеног НН, односно у односу на окривљене који су терећени и због извршења кривичноправних радњи везане за астролошке емисије, ове радње изоставио из изреке осуђујуће пресуде, а цитираним наводима жалбе јавног тужиоца се правиност и законитост пресуде неосновано доводи у питање.

Следом свега реченог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 457 и 458 ЗКП.

Саветник
Јелена Каличанин Војновић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић